

Cap suport a l'ocupació

No al Guantánamo global

No és una bogeria continuar protestant contra l'ocupació de l'Iraq? No és hora de passar pàgina?

Doncs, no.

Després de gairebé 3 anys d'ocupació, la guerra continua a l'Iraq, i el poble iraquí continua lluitant per alliberar el seu país.

El moviment antiguerres internacional continua actiu. Al mateix EUA, la Cindy Sheehan, mare d'un soldat mort a l'Iraq, simbolitza el ressorgiment de l'oposició contra Bush. Igualment, a Gran Bretanya el moviment continua actuant.

Però també és un tema important als altres països europeus.

Aquí, els Governos han passat de criticar la guerra a donar suport a l'ocupació. Han votat a la ONU i a l'OTAN a favor de la presència de les forces ocupants. Entrenen policies i soldats iraquians per tal d'ajudar aquestes forces. Permeten que avions d'EUA facin servir bases a Europa per portar presoners cap a la tortura.

Els mateixos persegueixen les persones d'origen àrab o musulmà, com es va veure amb la detenció d'Osama, un activista anti guerra de Badalona... més tard reconegut com totalment innocent.

I els Governos europeus participen amb tropes a l'ocupació d'Afganistan.

Les coses no van gaire millor pel que fa a Palestina.

El poble palestí, fart de l'opressió i de promeses trencades, ha votat en unes eleccions democràtiques a un partit que ells pensen millorarà la seva situació. Tant

EUA com la UE responen amb amenaces de retirar-los l'ajut econòmic.

En canvi, l'Estat d'Israel exerceix el terror contra la població palestina —matant des de dirigents polítics fins a nanos en camí a l'escola— però continua rebent tota mena de suport d'EUA i d'Europa.

La hipocresia és evident, com també ho és en el cas d'Iran.

EUA i la UE han portat Iran al Consell de Seguretat de la ONU —on abans van portar l'Iraq— per un programa nuclear, que en principi és civil.

Israel té armes nuclears des de fa dècades, amb el vist-i-plau d'EUA. I EUA, com sabem, és l'únic país que ha fet servir la bomba nuclear.

No implica cap suport ni a les armes ni als reactors nuclears denunciar les amenaces contra Iran com la continuació de la estratègia d'EUA en el Pròxim Orient.

Ens sobren motius per sortir al carrer, massivament, aquest 18 de març, dia internacional contra la guerra i les ocupacions.

Una victòria de Bush a l'Iraq l'enfortiria als àmbits polític i econòmic internacionals.

Una derrota de l'ocupació —a mans de la resistència del poble iraquí i del moviment antiguerres internacional— suposaria un revés igual d'important per a tot allò que Bush representa.

Hem aconseguit molt amb les mobilitzacions, des del històric dia 15 de febrer de 2003. Ara ens toca fer un esforç més.

Tothom al carrer el 18-M.

Plataforma Aturem la Guerra

Ptge. del Crèdit 7, pral, 08002, Barcelona · 93 301 0171

info@aturemlaguerra.org · www.aturemlaguerra.org